

Advies

Datum	26 juni 2019
Nummer	2019-01
Omschrijving	Transcriptie doven en slechthorende

Aanleiding

Vanuit de politiek hebben wij vernomen dat er een voorstel is gedaan voor transcriptie voor doven en slechthorende van de vergaderingen van de raad en commissies. Als Platform Gehandicapten juichen wij uiteraard elk initiatief toe om de kwaliteit van leven van mensen met een beperking te verbeteren. Uiteraard willen wij daarbij realistisch zijn en elk punt beoordelen.

Discussiepunten

Het voorstel kent een aantal discussiepunten, zoals:

1. Voor welke vergadering(en) geldt het
2. Hoe wordt de bekostiging geregeld
3. Voor welke gebruik inwoners is het bestemd of maken er gebruik van.

Wij willen elk discussiepunt doornemen en onze standpunt geven.

Standpunt Platform Gehandicapten

1. Dit punt is in basis oneigenlijk. Het punt zou moeten zijn gaan we mensen met een beperking betrekken bij deze maatschappij of laten we bepaalde groepen afhaken. Uiteraard kan de laatste bewering niet, omdat Nederland het VN verdrag van 2006 heeft mede ondertekend. Artikel 1 van dit verdrag luidt :
Doel van dit Verdrag is het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid te bevorderen, beschermen en waarborgen, en ook de eerbiediging van hun inherente waardigheid te bevorderen. Personen met een handicap omvat personen met langdurige fysieke, mentale, intellectuele of zintuiglijke beperkingen die hen in wisselwerking met diverse drempels kunnen beletten volledig, effectief en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving.

Op basis van dit VN verdrag heeft Nederland in 2016 de wet gelijke behandeling op grond van handicap en chronisch ziekte aangepast. Hierin wordt op basis van de term "onderscheid" gesteld in artikel 1:

Het verbod van onderscheid houdt mede in dat degene, tot wie dit verbod zich richt, gehouden is naar gelang de behoefte doeltreffende aanpassingen te verrichten, tenzij deze voor hem een onevenredige belasting vormt.

Er kan geen sprake zijn van onevenredige belasting, omdat de zorgtaak van de gemeente voor een ieder gelijk is. Door het invoeren van transcriptie van alle openbare vergaderingen wordt elke vorm van uitsluiting voorkomen.

2. Het discussiepunt “bekostiging” is eigenlijk verweven met punt 1. Het punt onevenredige belasting zou hier een punt kunnen zijn. Echter de kosten voor audio en video voor vergaderingen van alle inwoners zonder beperking liggen velen malen hoger dan de kosten voor de transcripties op jaarbasis en dus is ook hier geen sprake van onevenredige belasting.
3. Het “gebruik” is lastig, maar eigenlijk vergelijkbaar met elke voorziening die getroffen wordt voor iemand met een beperking. Elk overheidsgebouw moet toegankelijk gemaakt worden voor mensen met een beperking, maar het gebruik is onduidelijk, waarom zouden we hier dan een discussie over voeren. Als we 1 persoon in de gemeente gelijkwaardig mee kunnen laten doen met de plaatselijk politiek zou dat dan een breekpunt moeten zijn? Een onderzoek naar personen die er mogelijk gebruik van gaan maken zou indruisen tegen de regels over privacy. Het maken van een voorziening kan in deze situatie volgens ons niet afhankelijk zijn van het aantal “gebruikers”. Verder is het zo dat niet alleen mensen met een gehoorbeschadiging, maar ook mensen die het nog eens na willen lezen, doordat ze laaggeletterd zijn, een taalachterstand, een dyslexie hebben of autistisch zijn, kunnen baat hebben bij transcriptie. Maar denk ook aan commissie- en raadsleden, die een verslag krijgen in plaats van een audio of een video opname.

Advies

Ons advies als Platform gehandicapten is de transcriptie zo spoedig mogelijk in te voeren voor alle openbare vergaderingen.

Verder adviseren wij om een voorlichtingscampagne te starten om inwoners te stimuleren gebruik te maken van de transcriptie mogelijkheid.